

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

Številka: 060-09-1/2018/
Ljubljana, 18. 1. 2018

Osnutek

Z A P I S N I K

1. seje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je bila v četrtek, 11. januarja 2018, v sobi 209/II, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je začela ob 14.00 uri in se zaključila ob 15.20 uri.

Prisotni:

- predsednik: Boris Šuštaršič,
- podpredsednik: mag. Peter Požun,
- člani: Igor Antauer, prof. dr. Matjaž Gams, Mitja Gorenšček, Tomaž Horvat, Lidija Jerkič, Alojz Kovšca, Ladislav Rožič in Jože Smole.

Ostali prisotni:

- mag. Andrej Del Fabro, Urška Trtnik, Simona Rajšp, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Vesna Dragan, Ministrstvo za okolje in prostor,
- mag. Mojca Štritof-Brus, Milojka Blagus, Stanovanjski sklad Republike Slovenije,
- Borut Sever, Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije,
- Barbara Kobal Tomc, Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo.

Sejo je sklical in vodil predsednik komisije Boris Šuštaršič.

Dnevni red (8 ZA, 0 PROTI)

1. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1B) – skrajšani postopek, EPA 2417-VII
2. Predlog resolucije o družinski politiki 2018–2028 »Vsem družinam prijazna družba« (ReDP18–28), EPA 2502-VII
3. Dogovor o načinu dela komisije
4. Razno

Ad 1)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1B), ki ga je po skrajšanem postopku v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla (10 ZA, 0 PROTI)**.

Komisija ugotavlja, da se s predlogom zakona uvaja bolj pregleden, enostaven in fleksibilen način izrabe očetovskega dopusta, katerega skupna dolžina se sicer ne spreminja (oče najmanj 15 dni izrabi kadarkoli od rojstva otroka do najkasneje en mesec po poteku starševskega dopusta v strnjem nizu oziroma pravice do starševskega dodatka, preostale dni pa do končanega prvega razreda osnovne šole, pri čemer je novost možnost izrabe vseh 30 dni skupaj). Novela na novo uvaja tudi možnost koriščenja 30 dni starševskega dopusta za posvojitelje otroka, ki je že zaključil prvi razred osnovne šole in je mlajši od 15 let.

Predlog zakona po ugotovitvah komisije odpravlja začasni varčevalni ukrep – cenzus pri upravičenosti do pomoči ob rojstvu otroka, ki je bil uveden z Zakonom za uravnoteženje javnih financ. Po novem bo omenjena pravica spet univerzalna in ne bo več vezana na materialni položaj družine, od 2019 pa se jo bo kot enkratni prejemek v višini 280 evrov dodeljevalo upravičencem v obliki dobroimetja, ki ga bo mogoče porabiti za nakup otroške opreme, potrebščin za otroke, otroško hrano itd. Kot mejna se določa tudi starost 4 let za otroka, za katerega so starši upravičeni do povečanega zneska otroškega dodatka, s čimer želi predlagatelj spodbuditi vključenost otrok, starejših od štirih let v vrtčevsko varstvo. Prav tako se predlaga bolj jasen zapis pogoja za pridobitev pravice do dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka za otroke po 18. letu starosti (možnost uveljavljanja pravice, če ima otrok status učenca, dijaka, vajenca ali študenta, vendar najdlje do njegovega 26. leta starosti).

Komisija kot pomembno novost prepoznava in podpira sistemsko ureditev pomoči pri nakupu vinjete za velike družine za vozilo, razvrščeno v drugi cestninski razred B (omogočena enkratna pomoč v višini razlike nad ceno letne vinjete za motorna vozila, ki spadajo v drugi cestninski razred A). Pri tem se je komisija seznanila tudi s stališčem Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS), ki predlagano rešitev podpira, saj obravnavani predlog zakona do sistemske ureditve v področnem zakonu na podlagi novega 78.a člena omogoča pravico do pomoči tudi invalidom in invalidskim organizacijam, ki v skladu z Zakonom o dajatvah za motorna vozila (Uradni list RS, št. 54/17) uveljavljajo pravico do oprostitve plačila letne dajatve. Kot opozarja NSIOS, dosedanja začasna ureditev (prejem pomoči preko Rdečega križa Slovenije) ni bila primerna.

Komisija se je v razpravi dotaknila tudi vprašanja rodnosti v Sloveniji in ustreznih načinov njenega spodbujanja. V okviru Demografske konference, ki poteka pod okriljem Instituta Jožefa Stefana zadnjih 10 let, so bili na podlagi analiz, tudi s pomočjo umetne inteligence, oblikovani številni zaključki, ki kažejo na to, da so za Slovenijo, njene prebivalce in razvoj vprašanja demografije in rodnosti zelo pereča. Pospešeno izseljevanje mladih v tujino, ki smo mu priča zadnja leta, in nizki deleži povratnikov (v primeru odhoda 5.000 izobraženih ljudi je država prikrajšana za 1 milijardo evrov, ki jih je vložila v njihovo izobraževanje), predvsem pa nizka stopnja rodnosti (zgolj 1,6, medtem ko bi bilo za obnovo populacije treba doseči vsaj stopnjo 1,8) sta zaskrbljujoča. (Pre)nizka stopnja rodnosti namreč dolgoročno vodi v izumrtje naroda, pomembno pa vpliva tudi na kvaliteto življenja populacije ter gospodarski razvoj države (večji delež starejše delovne sile zaradi splošnega staranja populacije in posledično slabša konkurenčnost zaradi neučinkovite implementacije načel vseživljenjskega izobraževanja v praksi).

Komisija meni, da bi morali na področju rodnosti iskati sistemske rešitve, saj na stopnjo rodnosti vplivajo različni dejavniki in politike (stanovanjska, davčna, socialna, zdravstvena, izobraževalna itd.). Komisija zato na podlagi vsega navedenega poziva k večji aktivnosti tako v okviru stroke, politike kot javnosti. Posledično **podpira (10 ZA, 0 PROTI) pobudo državnega svetnika prof. dr. Matjaža Gamsa, da Državni svet organizira tematsko konferenco o rodnosti v Sloveniji.** Ideji o organizaciji tovrstne konference je izrazilo podpora tudi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Komisija se je v razpravi o rodnosti dotaknila tudi vprašanja (ne)posredne povezave z očetovskim dopustom in vpliva slednjega na dejansko večjo odgovornost očetov pri skrbi za otroka. Omenjeni dopust naj bi namreč v prvi vrsti očetu omogočil preživljanje več kvalitetnega časa tako z otrokom kot celo družino, prav tako pa zagotovil uveljavljanje načela enakopravnosti spolov v praksi. Posledično se od očetov pričakuje odgovorno uveljavljanje navedene pravice v skladu z njenim namenom in ne razlage omenjenega dopusta kot dodatne možnosti za pridobitev več prostega časa zase.

Komisija je bila seznanjena tudi s pripombami društva Družinska pobuda, ki predlaga črtanje ureditve, po kateri uveljavljanje pravice do očetovskega dopusta v obliki delne odsotnosti z dela ne vpliva na podaljšanje dopusta (1. člen predloga zakona; tretji odstavek spremenjenega 27. člena veljavnega zakona), saj meni, da je v nasprotju s samim namenom očetovskega dopusta in da onemogoča izbiro staršem, da dopust koristijo v obliki, ki jim najbolj ustreza, brez da so zato prikrajšani za določen del dopusta. Društvo predlaga tudi črtanje določbe o izplačilu pomoči ob rojstvu otroka v obliki dobroimetja (5. člen predloga zakona; drugi odstavek spremenjenega 68. člena veljavnega zakona) oziroma kot alternativo navaja opredelitev izdelkov oziroma skupin, za katere pomoči ob rojstvu otroka ni mogoče porabiti (npr. alkohola, cigaret, iger na srečo....). Društvo se zavzema tudi za izvzem predvidene enkratne pomoči pri nakupu vinjete iz obdavčitve. Pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je bilo pozvano k proučitvi navedenih pripomb in možnosti njihovega upoštevanja v nadaljevanju zakonodajnega postopka v zvezi z aktualnim predlogom zakona ali v eni od prihodnjih novel.

Komisija je bila seznanjena, da predstavniki sindikatov predlogu zakona izražajo podporo. Njihove pripombe so bile upoštevane že v fazi priprave predloga zakona. Opozarjajo tudi na to, da je dosedanja bolj razpršena ureditev koriščenja očetovskega dopusta večkrat negativno vplivala na dejansko izrabo slednjega, zato izražajo podporo novi rešitvi - možnosti enotnega oziroma bolj strnjene koristi koriščenja vseh zakonsko omogočenih 30 dni.

Ob tem je bilo opozorjeno še na drug vidik uveljavljanja pravice do očetovskega dopusta – na breme, ki ga pravica do očetovskega dopusta predstavlja delodajalcem, saj v veliki meri vpliva na poslovanje gospodarskih subjektov, še zlasti na poslovanje mikro in majhnih podjetij, ki imajo v povprečju zaposlene zgolj 3 osebe. Pri takšnih podjetjih odsotnost enega od delavcev daljše časovno obdobje lahko pomeni veliko težavo za nemoten delovni proces. Komisija je bila ob tem seznanjena s pojasnili Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, da se z novelo ne uvaja dodatnih dni očetovskega dopusta, ampak ohranja 30 dni očetovskega dopusta, kot je bilo predvideno že z osnovnim zakonom, sprejetim 2014, s katerim se je v slovensko zakonodajo preneslo vsebino Direktive 2010/18/EU o izvajanju revidiranega okvirnega sporazuma o starševskem dopustu. Predlagatelj v zvezi s pripombami delodajalcev dodatno pojasnjuje, da se 30 dni nanaša na koledarske in ne delovne dni in da bo možnost bolj strnjene izrabe dopusta v določeni meri lahko preprečila morebitno manipuliranje z omenjeno pravico in lažje načrtovanje delovnega procesa.

Komisijo so zanimali tudi podatki o dejanski izkoriščenosti očetovskega dopusta, predvsem primerjalni podatki glede izrabe omenjenega dopusta v javnem in zasebnem sektorju. Po

podatkih pristojnega ministrstva je delež izkoriščenosti očetovskega dopusta na splošno 80- do 85-odstoten, medtem ko vsebina obstoječih vlog za uveljavitev te pravice ne omogoča ločenega zbiranja podatkov o koriščenju dopusta v okviru posameznega sektorja.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Tomaž Horvat.

Ad 2)

Komisija je obravnavala Predlog resolucije o družinski politiki 2018–2028 »Vsem družinam prijazna družba« (ReDP18–28), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog resolucije **podprla (10 ZA, 0 PROTI)**.

Komisija ugotavlja, da je predlog resolucije pripravljen na podlagi 17. člena Družinskega zakonika (Uradni list RS, št. 15/17), ki predvideva, da Državni zbor na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme resolucijo o družinski politiki za obdobje 10 let. Kot izhaja iz predloga resolucije, je njen namen določitev temeljnih ciljev in ukrepov na področju družinske politike v obdobju 2018–2028, s katerimi se želi izboljšati kakovost družinskega življenja. Kot ključne cilje predloga resolucije predlagatelj navaja izboljšanje kakovosti družinskega življenja, s poudarkom na visoki ravni kakovosti življenja otrok; zagotavljanje varstva in zaščite družin in posameznih družinskih članov (zlasti otrok) ter ustvarjanje pogojev, ki bodo spodbudno vplivali na odločanje za družino.

Predlog resolucije po besedah predlagatelja sledi pomembnim spremembam, ki so se v zadnjih desetletjih odvile na področju družine in družinskega življenja v Sloveniji in ostalih razvitih državah (spreminjanje partnerskih vlog, pluralizacija družinskih oblik in načinov družinskega življenja, spremembe partnerskih odnosov in družinskih vlog itd.). Nova resolucija bo nadomestila že skoraj četrletje staro Resolucijo o temeljih oblikovanja družinske politike v Republiki Sloveniji iz 1993, katere temeljna načela, ki so še vedno aktualna, predlagatelj sicer še naprej ohranja (usmerjenost k vsem družinam, zaščita otrokovih pravic, spoštovanje avtonomnosti družine itd.). Kljub temu pa predlagatelj poudarja večjo konkretnost novega predloga resolucije, kar se tiče ciljev, ukrepov in kriterijev za evalvacijo njihove implementacije.

Predlagatelj navaja, da družinska politika temelji na integralnem pristopu, da je samostojna, a vendar neločljivo povezana z drugimi politikami (stanovanjsko, socialno, politiko trga dela, zdravstva, vzgoje in izobraževanja itd.) in strateškimi dokumenti na posameznih področjih. Na nujnost povezovanja različnih politik z namenom celovitega odziva na nizko stopnjo rodnosti v Sloveniji in zagotavljanja kvalitetne družinske politike je komisija opozorila že ob obravnavi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1B), EPA 2417-VII. Pri tem je opozorila na nujnost bolj pro-aktivnega delovanja stroke, politike in javnosti na tem področju ter podprla predlog državnega svetnika prof. dr. Matjaža Gamsa, da Državni svet organizira posebno tematsko konferenco na to temo. Predlog za organizacijo konference je podprlo tudi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Komisija je bila seznanjena tudi s stališčem Inštituta Republike Slovenije za socialno varstvo (IRSSV), ki je pri oblikovanju predloga resolucije aktivno sodeloval s pripombami in ga podpira. Njegovo vsebino ocenjuje kot dobro, saj ponuja podrobno analizo trenutnega stanja in ukrepe, oblikovane na tej podlagi. IRSSV predvsem izraža zadovoljstvo z napovedanim opuščanjem oz.

odpravo varčevalnih ukrepov ter poziva k čimprejšnjemu sprejemu novega Programa za otroke in mladino (pretekli se je iztekel 2016), saj je s položajem družine močno povezan prav položaj otrok. Pri tem IRSSV meni, da predložena resolucija na področju varstva otrok ponuja dovolj dobre podlage, da se bo v prej omenjenem programu lahko slednje zgolj še dopolnilo z nekaterimi trenutno še manjkajočimi ukrepi. Kot možnost za izboljšave vsebine pa IRSSV izpostavlja bolj analitičen pristop pri oblikovanju kazalnikov (podrobneje bi se jih lahko razdelalo v več skupin: makro, procesne itd.), kar bi olajšalo evalvacijo zastavljenih ukrepov in doseganja zadanih ciljev.

Komisija je podrobneje razpravljala tudi o stanovanjski politiki, ki predstavlja pomemben element, ki lahko vpliva na kvaliteto življenja družin in rodnost. Kot ključno je bilo izpostavljeno zagotavljanje dostopnih stanovanj za mlade družine, tako za nakup kot najem. O tem je večkrat v preteklih letih razpravljala tudi Ekonomsko-socialni svet, tudi v okviru podpisa Socialnega sporazuma 2015–2016. Veliko oviro pri osamosvajanju mladih družin namreč predstavlja prav nesistemska ureditev dostopa do ustreznih stanovanj. Pri tem komisija poziva k razmisleku o možnih ukrepih v obliki posebnih finančnih spodbud za mlade družine in tiste, ki šele pričakujejo otroke. Predlaga se tudi mednarodna primerjava in prenos dobrih praks iz tujine, zlasti skandinavskih držav. Slabi pogoji za ustvarjanje družine namreč vplivajo na rodnost, posledično pa na zniževanje delovne sile in gospodarsko aktivnost.

Tako Ministrstvo za okolje in prostor kot Stanovanjski sklad Republike Slovenije sta potrdila zavedanje o nujnosti zagotavljanja ustreznih stanovanj za mlade družine. Pri tem so bili izpostavljeni nekateri aktualni in bodoči projekti Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki je v 2016 spremenil politiko poslovanja in jo usmeril predvsem v najem, s čimer naj bi se zadostilo potrebam vseh skupin prebivalstva, predvsem mladih in družin (projekt F-2 javnih najemnih stanovanj v Zelenem gaju na Brdu – vsa stanovanja so bila oddana že ob prvem razpisu; potrjena gradnja velikega števila najemnih stanovanj (preko 850) v Ljubljani, v sodelovanju z Mestnim stanovanjskim skladom Ljubljana; pridobitev zemljišč za gradnjo pribl. 1500 stanovanj na dveh lokacijah v Mariboru; javni razpis za sofinanciranje gradnje s posameznimi občinami - konec decembra 2017 že odobreni prvi dve vlogi za posojila za gradnjo novih neprofitnih najemnih stanovanj v Mestni občini Ljubljana in Občini Vojnik itd.).

Tudi Ministrstvo za okolje in prostor kot enega od ključnih ukrepov prilagajanja potrebam populacije navaja spremembo stanovanjske politike v smislu pospešenega uvajanja stroškovne najemnine in stanovanjskega dodatka (o tem se medresorsko usklajuje z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti). Dodatno poudarja pomembnost usklajenosti obravnavanega predloga resolucije z Resolucijo o nacionalnem stanovanjskem programu 2015–2025, pri čemer se slednja dotika celotne populacije, aktualno obravnavani predlog resolucije pa se posveča predvsem stanovanjski problematiki družin.

Komisija je v zvezi z zagotavljanjem ustreznih stanovanj opozorila tudi na določene podatke glede nezmožnosti vzdrževanja stanovanj, ki so bila pridobljena v času preoblikovanja družbene lastnine v zasebno v devetdesetih letih prejšnjega stoletja (kar 40 % teh stanovanj naj bi bilo neustrezno vzdrževanih zaradi finančnih stisk ipd.) in na težavo, ki jo to lahko predstavlja v prihodnje z vidika ohranjanja ustreznih življenjskih pogojev družin ter fonda za bivanje primernih stanovanj na trgu. Prav tako komisija opozarja na določen delež lastniških stanovanj (tudi v lasti države), ki so prazna, in poziva k razmisleku o možnih ukrepih v zvezi s tem (dodatna obdavčitev; drugi načini aktivnejšega spodbujanja oddaje v najem).

Komisija je z vidika demografskih izzivov, rodnosti ter dolgoročno vzdržnega razvoja družbe razpravljala tudi o vprašanju (ne)ustreznosti izhodišč, na katerih temelji predlog resolucije in ki sledijo evropskim politikam na tem področju (vprašanje ali je odločitev za spodbujanje rasti populacije dolgoročno dobra z vidika ohranitve planeta). Pri tem je bilo podano mnenje, da bi

bilo treba razvoj družinske politike osnovati na drugačnih vrednotah od obstoječih, saj študije kažejo, da na rodnost v veliki meri vpliva predvsem vprašanje stopnje zaščite in občutka varnosti ženske v njenem okolju, kar pa v okviru evropskih držav trenutno naj ne bi bilo zagotovljeno v zadostni meri.

Komisija je predlog resolucije proučila tudi z vidika ustreznosti uporabe strokovnega izrazoslovja, pri čemer ugotavlja, da je večina uporabljenih izrazov s področja varstva invalidov v predlogu resolucije ustreznih. Izpostavlja pa nepravilno rabo določenih besed oziroma besednih zvez (npr. »osebe z invalidnostjo« (str. 51), »invalidni« (str. 65; Ukrepi, sedma alineja; Kriteriji, osma alineja) itd.) in posledično poziva k uporabi splošno dogovorjenih in ustrežnejših izrazov v samostalniški besedni vrsti (v tem primeru »invalidi«).

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Tomaž Horvat.

Ad 3)

Komisija je dorekla nekaj osnovnih pravil dela komisije v prihodnje. Sprejet je bil dogovor, da se seje komisije, če bo to mogoče, sklicuje ob sredah ali četrtek ob 14h ali kasneje. Prav tako so se člani komisije strinjali z utečeno prakso v preteklem mandatu Državnega sveta, to je s preverjanjem sklepčnosti seje komisije en dan pred sejo preko SMS sporočil (preverbo opravi sekretarka komisije).

Člani komisije so na klop prejeli gradivo, v katerem so bile zbrane ključne informacije o predlaganem načinu dela komisije, ki temeljijo tako na poslovnih določbah kot tudi na dosedanjih praktičnih izkušnjah dela komisije v prejšnjem mandatu, in ki se je glasilo:

»NAČIN DELA IN PRISTOJNOSTI KOMISIJE DRŽAVNEGA SVETA ZA SOCIALNO VARSTVO, DELO, ZDRAVSTVO IN INVALIDE – OSNOVNE INFORMACIJE

Vsebino in postopke dela komisij Državnega sveta ureja Poslovník Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) v določbah od 19. do vključno 26. člena.

1. PODROČJA DELA V PRISTOJNOSTI KOMISIJE ZA SOCIALNO VARSTVO, DELO, ZDRAVSTVO IN INVALIDE

V skladu s sprejetim Sklepom o nalogah komisij Državnega sveta Republike Slovenije št. 020-03-14/2017/1 z dne 21. 12. 2017 Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide obravnava predloge zakonov in druge akte, ki se nanašajo na naslednja področja:

- socialno varstvo in zavarovanje,
- zdravstveno varstvo in zavarovanje,
- pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
- trg dela, delovna razmerja, socialno sporazumevanje in kolektivno dogovarjanje,
- varnost in zdravje pri delu,
- varstvo invalidov,
- varstvo otrok in družine.

Komisija:

- obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava, ter druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet;
- pripravlja predloge zahtev in mnenj v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki se nanašajo na zadeve, ki jih obravnava.

Komisija v skladu s prvim odstavkom 20. člena zadeve, ki so predložene Državnemu svetu in ki sodijo med njena delovna področja, obravnava kot PRISTOJNA KOMISIJA. Ostale zadeve lahko obravnava kot ZAINTERESIRANA KOMISIJA (predpogoj: zadeve mora v tem primeru obravnavati PRED sejo pristojne komisije ali po dogovoru med obema predsednikoma komisij HKRATI S PRISTOJNO KOMISIJO).

2. SKLICI KOMISIJE

V skladu z 21. členom Poslovnika Državnega sveta sklicuje in tudi vodi seje komisije predsednik komisije. Podpredsednik mu pri tem pomaga (nadomešča ga v primeru odsotnosti ali zadržanosti).

Komisija zaseda na REDNIH in IZREDNIH sejah (praviloma v primeru, ko je časa za sklic redne seje premalo oziroma ob obravnavi predloga odločilnega veta).

Sklici komisije se članom in vabljenim pošljejo po elektronski pošti najkasneje 7 dni pred dnevom seje (glede na trenutni dogovor, se državne svetnice in svetnike o poslanem sklicu obvesti tudi s SMS sporočilom).

Možnost načelnega dogovora: o posameznih dnevih ter delu dneva (dopoldan, popoldan), ki članom komisije najbolj ustrezajo za seje komisije (možno upoštevati zgolj v primerih, ko bo za obravnavo zadev na voljo dovolj časa).

3. UVRŠČANJE TOČK NA DNEVNI RED SEJ KOMISIJE

Pri oblikovanju vsebine sklica posamezne seje komisije se v praksi sledi:

- sprejetim predlogom zakonov oziroma aktov na sejah Vlade ter posledično aktualnemu terminskemu planu dela Državnega zbora (pripravljen za vsak mesec posebej) in
- sklicem delovnih teles Državnega zbora (Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide sledi predvsem planu in vsebini dela Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide ter Odbora za zdravstvo, po potrebi pa tudi drugim delovnim telesom Državnega zbora, če nastopa v vlogi zainteresirane komisije).

Predlog dnevnega reda oblikuje predsednik komisije, pri tem načeloma upošteva tudi želje članov komisije glede uvrstitve posameznih tematik ali zadev na dnevni red posamezne seje.

4. SKLEPČNOST KOMISIJE

Poslovník Državnega sveta v prvem odstavku 24. člena opredeljuje, da je KOMISIJA SKLEPČNA, ČE SE SEJE UDELEŽI VEČ KOT POLOVICA ČLANOV (v primeru trenutne sestave Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki šteje 10 članov, je torej za njeno sklepčnost **treba zagotoviti PRISOTNOST vsaj 6 ČLANOV KOMISIJE**).

Zaželeno je, da člani komisije takoj, ko ugotovijo, da se seje ne bodo mogli udeležiti, to sporočijo sekretarki komisije in (če je le mogoče) zagotovijo prisotnost nadomestne članice ali člana na podlagi pisnega pooblastila za nadomeščanje.

POOBLASTILO ZA NADOMEŠČANJE

Zaradi zagotavljanja sklepčnosti komisije in spoštovanja vabljenih na sejo komisije, je zaželeno, da član/-ica komisije, v primeru, ko se seje ne more udeležiti, v skladu s 24. členom Poslovnika državnega sveta pisno pooblasti enega od ostalih državnih svetnic ali svetnikov, da ga/jo nadomesti (obrazec za pooblastilo je priložen sklicu posamezne seje / načeloma naj bi se, če je mogoče, pooblastilo državnega svetnika iz iste interesne skupine oziroma državno/-ega svetnico/-ka, ki zastopa podobna stališča do obravnavane problematike).

Dosedanja praksa, ki se lahko na podlagi dogovora komisije nadaljuje: dan pred sejo komisije sekretarka komisije po SMS sporočilu preveri predvideno sklepčnost seje.

ODLOČANJE

V skladu z 52. členom Poslovnika Državnega sveta se ODLOČA Z VEČINO OPREDELJENIH GLASOV NAVZOČIH DRŽAVNIH SVETNIKOV oz. članov komisije.

Glasuje se tako, da se državna svetnica oziroma svetnik do predloženega sklepa opredeli »za« ali »proti«. Odločitev je sprejeta, če je število oddanih glasov »za« večje od števila oddanih glasov »proti«.

5. PRISTOJNOSTI IN OBVEZNOSTI KOMISIJE V ODNOSU DO DELOVNIH TELES DRŽAVNEGA ZBORA

V skladu s tretjim odstavkom 20. člena Poslovnika Državnega sveta komisija po obravnavi in glasovanju o posamezni zadevi pripravi POROČILO in določi poročevalca za sejo Državnega sveta ali pa pripravi MNENJE in določi poročevalca za sejo delovnega telesa Državnega zbora (mnenje Državni zbor objavi na spletni strani med dokumenti, ki se nanašajo na posamezen predlog zakona ali akta).

V primeru, da komisija obravnava problematiko, ki je sicer v pristojnosti komisije, a ni uvrščena na dnevni red nobenega od delovnih teles Državnega zbora, komisija pripravi MNENJE in ga posreduje pristojnim državnim organom oziroma s problematiko povezano zainteresirano javnostjo, z mnenjem pa lahko seznanjeni tudi delovna telesa Državnega zbora.

Poročevalec komisije o posamezni obravnavani zadevi poroča na seji Državnega sveta oziroma se udeleži seje pristojnega odbora Državnega zbora in na njej obrazloži mnenje komisije oziroma Državnega sveta (v primeru, ko se Državni svet uspe z mnenjem opredeliti do predloga zakona ali akta še pred zasedanjem pristojnega odbora Državnega zbora).

O sklicu seje pristojnega odbora Državnega zbora (datum, čas, prostor) poročevalca obvesti sekretar/-ka komisije.

V poročilu ali mnenju komisije je praviloma povzeta vsebina razprave o posamezni točki dnevnega reda. Ker Državni svet nima pristojnosti vlaganja amandmajev, se komisije večinoma osredotočajo na splošne vsebinske pripombe k predlogom zakonov ali aktov, pogosto pa podprejo s strani zainteresirane javnosti predlagane amandmaje ali oblikujejo svoje konkretnije pripombe, pri čemer pozovejo pristojne predlagatelje amandmajev (poslanske skupine, Vlado), da jih povzamejo oziroma upoštevajo v nadaljevanju zakonodajnega postopka.

Dodatno pojasnilo:

V primeru, da je državni/-a svetnik/-ca s strani Državnega sveta pooblaščen/-a za poročanje o sprejeti zahtevi za ponovno odločanje o posameznem zakonu (odložilni veto), se mora v skladu s 95. členom Poslovnika Državnega sveta slednji/-a kot poročevalec udeležiti tako seje pristojnega odbora kot tudi plenarnega zasedanja Državnega zbora (na voljo za predstavitev vsebine 5 minut), ko slednji o zakonu ponovno odloča. Podobno velja v primeru, ko državni svetnik ali svetnica na pristojnem odboru Državnega zbora in plenumu Državnega zbora predstavlja predlog zakona, ki ga je v zakonodajno proceduro vložil Državni svet.

V primeru obravnave ostalih zadev iz pristojnosti Državnega zbora pa se v imenu komisije ali Državnega sveta poroča samo na seji pristojnega odbora, na plenarno zasedanje pa Državni svet ni vabljen in torej nima možnosti predstavitve svojega stališča ali razprave.

6. OSTALE PRISTOJNOSTI KOMISIJE

- V skladu z 29. členom Poslovnika Državnega sveta lahko z namenom pridobivanja informacij o zadevah, ki jih obravnavajo, komisije organizirajo posvete, predavanja ali javne predstavitve mnenj, na katere povabijo strokovnjake in druge osebe, ki bi lahko dale koristne informacije

(primer: javna predstavitev mnenj o predlogu zakona, ko je slednji še v fazi javne razprave na ministrstvu, na katero se vabi širši krog zainteresirane javnosti).

- Komisija lahko v skladu s prvim odstavkom 30. člena Poslovnika Državnega sveta vloži zahtevo za sklic seje Državnega sveta.
- V skladu z 68. členom Poslovnika Državnega sveta lahko komisija da pisno pobudo za sprejem akta državnega sveta. Pobuda mora vsebovati predlog akta. Podana mora biti v pisni obliki ter vsebovati naslov, besedilo akta in obrazložitev.
- V skladu s 75.a členom Poslovnika Državnega sveta komisija lahko da pisno pobudo za sprejem odločilnega veta.

Ad 4)

V okviru te točke dnevnega reda ni bilo razprave.

Mag. Nuša Zupanec
sekretarka komisije

Boris Šuštaršič
predsednik komisije